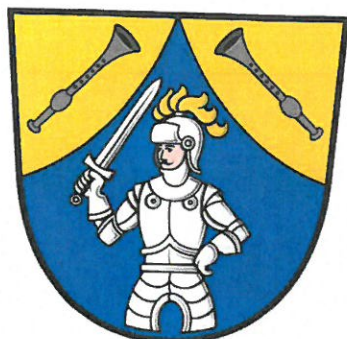

NA ÚVOD

1040. výročí Doudleb aneb Jak se naše vesnice proměnila s odstupem 40 let

Milí Doudlebací!

Když jsem byl vyzván, abych napsal příspěvek do obecního zpravodaje k 1040. výročí od první písemné zmínky o Doudlebech, uvědomil jsem si, že nelze udělat bilanci vývoje Doudleb za takto dlouhé období. Rozhodl jsem se proto zaměřit jen na poslední čtyři desítky let, které uplynuly od oslav jejího tisíciletí v roce 1981.

Z hlediska komunikačních technologií musí generaci dnešních dětí připadat čas před čtyřiceti lety jako pravěk. Nejenže neexistovaly mobily, ale v Doudlebech nebyla ani veřejná telefonní stanice. Telefonovat se s prosíkem chodilo k několika málo občanům, kteří vlastnili pevnou linku. V roce 1997 se podařilo zavést do většiny domácností pevné linky, ale během pár dalších let je občané zase zrušili, protože přišly mobily. Počítač, mobil, internet nebo i sociální síť Facebook se staly

(pokračování na str. 12)

Z OBSAHU :

2. strana

Hasiči v akci

3. strana

Doudlebská škola

5. strana

Výsadba stromů

6. strana

Cyklovýlet

8. strana

Doudleban

9. strana

Doudlebanek

11. strana

Vítání občánků

14. strana

Zamyšlení na
konec

NA SLOVÍČKO SE STAROSTOU Zdeňkem Šmídem

Minulost obce známe. Ale co nás čeká v blízké budoucnosti?

Čekáme na dotaci na kanalizaci v horní části Straňan. Pokud klapne výběrové řízení, pak plánujeme rozšíření hřiště. Ve hře je také stavba multifunkční budovy na Čapáku z vlastních zdrojů. Připravujeme odvodnění dešťové kanalizace na hlavní silnici ve Straňanech a vybudování chodníků. Protože zájem rodičů o školu převyšuje možnosti, příští rok ji rozšíříme na dvě třídy a částečně také budovu zrekonstruujeme. Chtěl bych zde poděkovat hasičům za jejich činnost, Jirkovi Chadtovi za zvelebování obce a všem, co se podílí na tom, že je naše vesnice krásnější.

HASIČI V AKCI

125 let Hasičů v Doudlebech a současnost

V letošním roce je tomu již 125 let, co C.K. místodržitelstvím schválilo stanovy Hasičského sboru v Doudlebech. Přes různá období, stavu společnosti odpovídající dané době, se doudlebszí dobrovolní hasiči generací minulých i té současné, propracovali svou pílí a pracovitostí k dnešnímu stavu. Ve zkratce lze shrnout vývoj následovně: od koňské stříkačky Smékal přes Avii (stále jezdí ve Středočeském kraji) až k Mercedesu – Benz.

A současnost? Hasičská zbrojnice postavená v letech 1928 až 1929 prochází

závěrečnou fází oprav a modernizace. Ve výbavě přibývá moderního vybavení a kvalitních ochranných prostředků, včetně cisternové automobilové stříkačky zakoupené Obcí Doudleby před třemi lety. Poprvé v historii je jednotka zařazena v poplachovém plánu Jihočeského kraje a postupně se připravuje a plní podmínky k zařazení do kategorie JPO III, tedy jednotka zasahující automaticky v širokém okolí.

Co se zásahů týče, v poslední době se jedná zejména o likvidaci následků řádění přírodních živlů. K zásahům je v současné době jednotka schopna vyjet za příznivých okolností i do 5-ti minut od vyhlášení poplachu.

Napsat a vyjádřit velké poděkování musím členům obecní Jednotky sboru dobrovolných hasičů, kterých je v současné době šestnáct a bez kterých by hasiči v Doudlebech prostě nebyli „HASIČI“. Jen pro představu, členství v jednotce znamená: Každé dva roky absolvovat lékařskou prohlídku, každý rok 40 hodin teoretického školení a praktického výcviku v rámci jednotky, plus strojníci s veliteli další jednodenní školení na Hasičském záchranném sboru v délce 8-mi hodin. Certifikace a zkoušky písemnou a on-line formou jsou samozřejmostí. K tomu přičtete pravidelnou údržbu techniky, výstroje a nyní i opravy Hasičské zbrojnice. Jako pomyslná třešnička na dortu nějaký ten ostrý zásah. To vše samozřejmě bez finanční odměny, ve svém volném čase. Celému týmu tedy velké „DÍKY“!

Za doudlebské hasiče Martin Michal, foto archiv hasičů

DOUDLEBSKÁ ŠKOLA

Další školní rok s covidem....

To, co si nikdo z nás nepřál, se stalo. V září jsme optimisticky začali nový školní rok, který se záhy změnil v další zmatený boj s ministerstvem i technikou. Opět jsme usedli k počítačům a snažili se všichni ze všech sil plnit úkoly, učit se novým věcem a nepodlehnout beznaději. Všem zúčastněným – jak žákům ve

škole, dětem ve školce, učitelům i rodičům patří velký dík a obdiv, jak se s touto situací dokázali vyrovnat. Neunikli jsme on-line výuce, protože jiná šance k setkání se žáky nebyla možná vzhledem k vládnímu opatření. Školáci dodržovali náhradní rozvrh a téměř bez výjimky se účastnili všech on-line hodin poctivě, plnili zadané úkoly a snažili se. Neméně pilně pracovali naši předškoláci a menší děti ve školce. Dostávali od učitelů pracovní listy

k vypracování a dokonce měli možnost své učitele vidat na youtube, kde pro ně připravovali písničky a pohádky. I přes to všechno se nám podařilo téměř splnit cíle výuky v prvním pololetí a mohli jsme si rozdat vysvědčení doplněné slovním hodnocením dosavadní práce. Očekávali jsme s nadějí, že druhé pololetí bude již „normální“. Místo toho přišla další vlna zavírání škol ... a po návratu v březnu konečně opět do školy. S rouškami, ze kterých se nám při hodinách dělalo špatně, s testováním samoodběrovými testy před vyučováním.

Také letošní zápis, stejně jako loni, se odehrával bez přítomnosti rodičů a dětí a to jak ve škole, tak ve školce.

Ale zbyl nám čas i na některé aktivity. Začali jsme se chodit otužovat do řeky, chodili na vycházky do lesa, měli jsme ve škole Den s našimi mazlíčky, úsměvný a povedený Retro den bez jakékoliv techniky a moderních vymožeností, pozvali jsme si paní, která nám ukázala, jak pracují psi v rámci Canisterapie a mnoho dalších.

I ve školce v rámci možností probíhaly zájmové akce – divadelní představení, vycházky do přírody a na konci školního roku již tradiční pasování předškoláků na školáky a rozloučení se školním rokem a školáky – páťáky u Malše, spojené s opékáním špekáčků a divadelním představením.

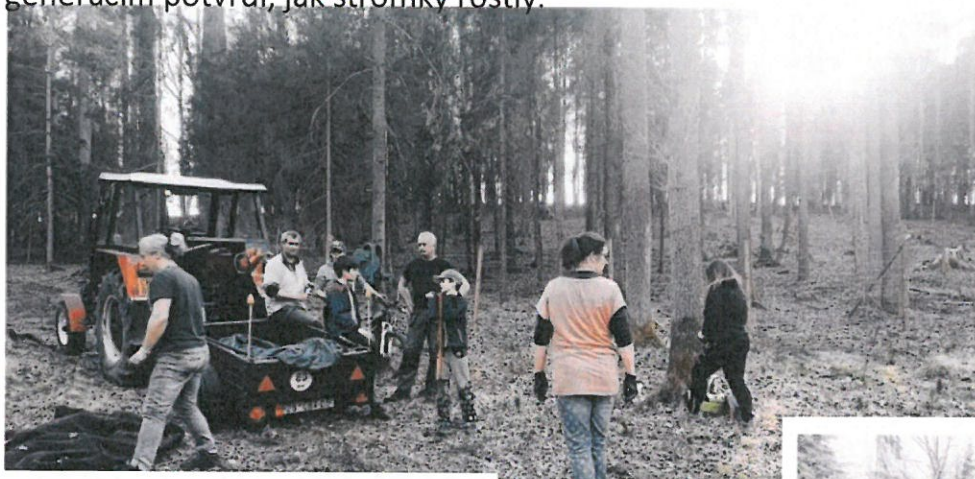
Byl to rok plný změn, nepříjemných překvapení, ale i hezkých zážitků a úsměvných situací, které nám svým způsobem utužily příjemnou a vstřícnou atmosféru, která ve škole panovala a budeme se snažit, aby nám to všem vydrželo i do dalšího roku. I když... kdo ví, jaký bude.

Za doudlebskou školu Věra Pánková, foto archiv školy

VÝSADBA STROMŮ

Brigáda v lese

Protože vládní nařízení nedovolila větší účast, 10.4. 2021 se sešli v lese zástupci obce a hasiči, aby společně vysadili 1400 borovic, buků a dubů. Práce šla od ruky a buřty na ohni chutnaly taky skvěle. Ruku k dílu přiložily i děti, takže ony budou těmi, kteří příštím generacím potvrdí, jak stromky rostly.

TŘEŠŇOVÁ ALEJ

Adopce stromků

Taky byste se rádi na jaře procházeli rozkvetlou alejí třešní a v červnu pak sem chodili na zralé ovoce? My také. Zjistili jsme ale, že největší problém je najít lokalitu. Buď se okolo vhodných cest nacházejí soukromé pozemky, vodovodní potrubí, stožáry elektrického vedení nebo je to cesta „nikam“. Nakonec se ale přeci jen podařilo jednu lokalitu vytipovat, jde o cestu parc.č. 1193/3 (za býv. zem. družstvem směrem k „Hrnčířce“). Obec zde plánuje nakoupit a vysadit na podzim celkem 140 ovocných stromků, které dá občanům k „adopci“. Každý kmen pak bude osazen cedulkou a jménem toho, kdo si strom „adoptoval“.

CYKLOVÝLET

Vlakem do Rybníka

Vlakové nádraží v Kamenném Újezdu řádně ožilo, a to dopoledne v sobotu 5. června. Posílený vlakový spoj do Rybníka totiž vezl asi 160 cyklistů z Doudleb (a okolí). Trasa cyklovýletu letos vedla právě z Rybníka přes Bujanov, Omlenici, okolo Kaplice – nádraží, přehradu pod Sv. Janem nad Malší až do Říмова a zpět do Doudleb. Účastníci akce se mohli občerstvit na řadě zastávek a i když cestou lehce sprchlo, všichni dorazili v pořádku. Večer jsme se pak tradičně sešli pod pergolou u muziky.

DĚTSKÝ DEN**Po Ptačí stezce**

Sobota 19. června patřila v Doudlebech rodinám s dětmi. Tři Mirky je tentokrát provedly po Ptačí stezce, a tak účastníci dětského dne plnili hned dvojí úkoly. Jednak na jednotlivých stanovištích, a jednak pozorováním jednotlivých ptačích budek a jejich obyvatel. Horké červnové odpoledne zakončili mnozí koupáním v řece a vhod přišla i pěnová show.

Foto Radek Sedláček - více foto na <https://www.zonerama.com/RadekSedlacek/Album/7438645>

DOUDLEBAN

Co je nového ?

Národopisný soubor Doudleban si připravil na výročí obce dne 28. 8. 2021 nové pásmo o první světové válce. Jeho součástí jsou i skutečné dopisy od doudlebského vojáka Josefa Palečka. S tímto programem jsme se úspěšně zúčastnili folklorního festivalu v Kovářově a byl velice dobře ohodnocen odbornou komisí v čele s doc. Lubomírem Tyllnerem. Musíme se také pochlubit, že máme nové mladé členy: dvě děvčata z Úsilného – Aničku a Anetku, Páju z Komařic, zpěvačku Markétu ze Zlaté Koruny a konečně kluky z Doudleb – Jirku a Šimona. Doufám, že se k nám budou postupně přidávat i další odrostlé děti z Doudlebáňku.

Doudleban se snaží dále udržovat lidové zvyky a tance Doudlebska, což se nám daří každý pátek do nočních hodin!

Marcela Smutková, vedoucí souboru

Foto archiv souboru

DOUDLEBÁNEK

Stále úspěšně fungujeme i přes koronavirová omezení

Samozřejmě jsme museli naše zkoušky i vystoupení omezit a v určitém období i zrušit. To bylo moc smutné. Dětem utíká naprosto unikátní čas, ve kterém jednoduše nasávají důležité informace, které jim v Doudlebáňku chceme předat. Zvyky, písně, tance, ale také přátelství.

V uplynulém roce jsme i přesto několikrát vystupovali a stihli jsme nacvičit krásné pásmo, které propojuje práci jak malé, tak starší skupinky dětí. Ano, dětí je v Doudlebáňku opravdu dost. Pro zkvalitnění práce s dětmi jsem již v roce 2018 přistoupila k oddělení nácviku starších a mladších dětí. Společná vystou-

pení vždy propojují úsilí obou skupinek.

Na minulých Dožínkách jste mohli být svědky jedinečné události. Věkem odrostlé děti byly pasovány na tanečníky Doudlebanu. Je to velká událost nejen pro ně, ale i pro samotný

Doudleban. Velmi mě těší, že se záhy staly platnými členy souboru a přispívají k udržení folklórní činnosti v Doudlebech.

Tradičně jsme měli zástupce v pěvecké soutěži Jihočeský zpěváček, která již druhým rokem proběhla online. V obou

ročnících se naši zpěváčci úspěšně zapojili. Anička Gajdošová získala vloni 2.místo a letos dokonce nejvyšší 1.místo. Její příklad snad bude motivovat další zpěváčky, a půjdou se mnou v dalším roce opět soutěžit a tím se učit naše krásné národní písně.

Nezbývá než poděkovat dětem za odvedenou práci, ale také rodičům a prarodičům za jejich vytrvalou podporu a zodpovědnost při přípravě krojů a skloubení rodinného a souborového života.

Mirka Dušáková, vedoucí Doudlebáňku

Foto Radek Sedláček

ČINNOST KLUBU SENIORŮ A ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

Zájezdy byly odloženy

Činnost Místní skupiny Českého červeného kříže a Klubu seniorů v Doudlebech byla ovlivněna epidemií. Před vypuknutím epidemie jsme stačili organizovat, 6.března 2020 setkání členů ČČK, KS a ostatních občanů, setkání s hudbou. Již tradičně obohatil setkání dětský soubor Doudlebánek s překrásným vystoupením. Hudbu, též tradičně, zajistil pan Jiří Klor. Na rok 2020 byly organizačně zajištěny dva zájezdy. V červnu do kláštera Zlaté Koruny, zámku Český Krumlov a Holašovic. Na podzim v září jsme chtěli navštívit zámek Manětín a klášter Plasy. Oba zájezdy jsme byli nuceni zrušit.

Pro rok 2021 je organizačně zajištěn, 4.září 2021, v roce 2020 neuskutečněný zájezd do kláštera Zlatá Koruna, zámek Český Krumlov a návštěva obce Holašovice.

Za ČČK paní Jaroslava Rytířová, za KS Václav Michal

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Že se v naší vsi líbí mladým rodinám, dokazuje tradice vítání občánků. Starosta Zdeněk Šmíd přivítal v neděli 20. června 2021 dvanáct dětí. Některým miminkům (a jejich rodičům a dalším hostům) zpřijemnilo odpoledne starší sourozenci svým vystoupením se souborem Doudlebánek.

TRADICE

Některé tradice nám covid sebral, například Masopust a koledy v hospodě, některé se však (v souladu s opatřeními a v určitém omezení) uskutečnily. Doufejme, že napříště se už budeme moci sejít zase všichni.

Tříkrálová koleda, foto Radek Sedláček

1040. výročí Doudleb aneb Jak se naše vesnice proměnila s odstupem 40 let

(pokračování ze strany č.1) každodenní součástí života přinejmenším střední a mladé generace. To však není doudlebskou jedinečností, všechny tyto vymoženosti ovlivnily životy lidí ve velkoměstě, stejně jako v té poslední české vesnici...

Stranou ponechám otázku politickou. Ani po roce 1989 se vývoj obce nezastavil, podařilo se dotáhnout do konce i některé dlouho plánované stavby. Dokončením vodovodu v roce 1992 se vyřešil problém s nedostatkem vody, takže žádná hospodyně nechodí už máchat prádlo do řeky, jako si to pamatuji ze svého dětství. Důležitým počinem pak byla čistírna odpadních vod z roku 2013, která výrazně zlepšila kvalitu vody v řece. Každý rok přibýly v katastru nejméně dva nové rodinné domy. Satelitní vesnice, kde vedle sebe lidé bydlí, ale neznají se, zde zatím nevznikla a doufejme, že ani nevznikne ...

Je třeba ocenit, že se u nás přes rozličné peripetie podařilo udržet fungující základní a mateřskou školu, kostel, obchod, hospodu a další občanskou vybavenost. Nejpevnější kořeny má asi tradice hospody – vždyť tomu, že Doudlebáci jsou i dnes zvyklí se denně scházet a povídat si v hospodě u piva, se podivují v širém okolí... Zůstal nám také prostorný kulturní dům, i když se struktura společenských událostí rychle proměnila. Prim při jejich organizaci hraje stále Doudleban a hasiči. Nejde však jen o plesy a zábavné podniky vážící se k tradicím v průběhu roku. Počínaje rokem 2010 přibývají nové: cyklovýlety, zájezdy seniorů, turistické pochody, koncerty, soutěže pro děti a další oblíbené a hojně navštěvované akce. Že jsme v tomto směru dobří, potvrdilo i ocenění „Modrá stuha“ v soutěži Vesnice roku před dvěma lety.

Největší změnu za posledních čtyřicet let vidím v proměně obce převážně zemědělské v příměstskou, odkud 99 procent občanů za zaměstnáním dojíždí „do Budějč“. Od devadesátých let 20. století začala od práce v zemědělství odrazovat jednak vyšší fyzická náročnost, jednak podstatně nižší mzda než v jiných oborech. V bývalém JZD, dnešním Zemědělském podniku Malše, pracuje z Doudleb už jen pět občanů. Krávu na mléko už bychom v Doudlebech hledali marně. Jak by se asi divil poslední koňák Martin Bartizal (po chalupě „Smrštil“), kterého si moje generace ještě pamatuje, kdyby viděl, že se koníčky do Doudleb zase vrátili, ba dokonce je jich tu více než králíků...

S tím souvisí i rychlé přebírání městského způsobu života a smýšlení. Vztah k půdě zděděné po předcích se vytratil, největší zájem je bohužel o pole, která by bylo možné v budoucnu zpeněžit a zastavět. Co na nich roste a jak jsou úrodná, nikoho nezajímá ... Naopak vztah k lesům je o něco lepší. Jejich majitelé jsou nuceni se o porosty starat společně s členy rodiny a s využitím různých domácích traktorů a traktůrků, takže turisté, kteří právě obcí procházejí nebo projíždějí, mají radost, že jsou ve skutečné jihočeské vsi ...

O tom, že je naše obec pěkná a chtěli by zde žít, slýcháme často od turistů. Myslím, že spokojeni jsou u nás i nově přistěhovalí občané. Obvykle se s obcí rychle sžijí a neváhají se angažovat ve veřejných záležitostech.

V daném období se bohužel obci nevyhnuly ani některé přírodní katastrofy, která nám připomněly, že poklidný život není samozřejmostí. Mám na mysli hlavně povodně v roce 2002 a samozřejmě i loňský a letošní covid, který ukázal, jak rychle se může obrátit život vzhůru nohama. Tyto a další těžkosti však mají i jednu výhodu: Lidé se semknou dohromady, zapomenou na staré sousedské či rodové rivality a společně táhnou za jeden provaz.

Ať žije a vzkvétá naše obec! A díky všem, co pro Doudleby nezištně pracují.

Jan Šimánek, kronikář obce

ZAMYŠLENÍ NA KONEC

1040 let žije naše obec

Kolik dětí se narodilo, kolik lidí zemřelo, kolik domů se postavilo, kolik se jich zbořilo.

Kdyby tak člověk mohl nakouknout úplně zpátky na ten začátek a porovnat starosti, obavy, plány a pocity. Jak asi tenkrát přemýšleli, čím se trápili, z čeho se radovali.

DOUDLEBY u Č. Budějovic.
Bývalé hradíště a středisko kmene Důlebě.

Ze spisu F. M. ČAPKA: „DŮLEBŮ“

Jak bychom asi my v tuto chvíli, vytrženi z našeho komfortu, dokázali přežít v roce 981 a jak by dokázali žít v současné době naši předkové.

Nikdo nedokáže odpovědět na naše dotazy a úvahy, avšak možná každý tuší, že jedno je v každé době úplně stejné.

Stejně vyjde ráno slunce a večer zapadne, stejně přijde bouřka, vedro, zima a sních.

Stejně tluče naše srdce a když v daný okamžik dotluče, způsobí v každé době, bez ohledu na komfort či nouzi, úplně stejnou bolest, jako způsobí v každé době úplně stejnou radost, když se zrodí nový život.

1040 let tu žije naše obec a my jsme jen malým zlomkem jejího života.

Tak zkusme ten zlomek prožít, splnit si sny, radovat se, slavit a doufat, že naše srdce tu budou tlouci co nejdéle...

Mirka Caplová, místostarostka

DOUDLEBSKÉ ZVONY – věstník Obce Doudleby. www.doudleby.com,

email: doudleby@volny.cz, tel. 387988957. Vyšlo v srpnu 2021.

Texty a foto (pokud není uvedeno jinak) – Obec Doudleby